

Haarlem, 23 mei 2020

Uw referentie Internetconsultatie Wet Deelgezag
(als pdf geüpload via website internetconsultatie)

*Aan de minister voor Rechtsbescherming, de heer S. Dekker
Aan de minister van Onderwijs, Cultuur en Wetenschap, mevrouw I. van Engelshoven*

Hooggeachte heer en mevrouw,

Als familierecht advocaat (en mediator) ben ik, bijna als enige in Nederland, gespecialiseerd in het opstellen van en het begeleiden van ouders bij het komen tot intentionele meerouderschapsovereenkomsten.

Vanaf 2011 ben ik als familierecht advocaat gespecialiseerd in juridische zaken rond *anders ouderschap* waaronder regenboogfamilies. Ik heb ervaring met cliënten, met uiteenlopende seksuele oriëntatie, die als wensouders onderdeel zijn gaan uitmaken van een intentioneel meeroudergezin of overwegen en/of besloten hebben dit te gaan uitmaken.

Als voorzitter van de Stichting DuRF is er al een reactie ingediend.

Ik hecht er waarde aan om ook als zelfstandig advocaat hierbij een reactie te geven.

In de afgelopen twee jaar heb ik 28 keer toekomstige ouders begeleid bij hun beslissing om een meeroudergezin te gaan vormen. Sinds het Staatsrapport Herijking ouderschap van december 2016 maak in de intentionele meerouderschapsovereenkomsten (zo veel als mogelijk) Staatscommissie-proof.

Mijn kantoor hangt vol met geboortekaartjes. Voor de kinderen die geboren zijn en nog geboren zullen worden binnen de meeroudergezinnen (waaronder “mijn meeroudergezin kantoorkinderen”) moet de regelgeving beter worden en het wetvoorstel Deelgezag worden aangevuld. Daarnaast moet op korte

Grijmans Familierecht Advocatuur en Mediation BV
mr. Nicoline Grijmans-Veenendaal
advocaat

Oranje Nassaulaan 55
1075 AK Amsterdam

T +31 (0)20 24 09 114
F +31 (0)20 37 91 410
E info@grijmansfamilierecht.nl

KvK-nummer 52304264
www.grijmansfamilierecht.nl
BTW nr 8503.85.775.B.01

termijn toegewerkt worden naar een volwaardige meerouderschapsregeling (conform de aanbevelingen van de Staatscommissie onder 35 en 41).

Op 7 december 2016 verscheen het rapport van de Staatscommissie Herijking Ouderschap. Op 12 juli 2019 heeft uw kabinet gereageerd op dit rapport. In de Tweede Kamer is over deze kabinetsreactie inmiddels een algemeen overleg gevoerd. De Kamer stemde op dinsdag 17 december 2019 voor een voorstel van Vera Bergkamp. Daarin vragen de Kamerleden aan minister Dekker om te analyseren op welke wijze de veronderstelde knelpunten voor meerouderschap en –gezag kunnen worden weggenomen. Deze analyse is nog niet ontvangen. Ik maak graag gebruik van de mogelijkheid om via internet te reageren op dit wetsvoorstel en de daarbij behorende Memorie van Toelichting. Daarbij beperkt ik mij met name tot de invloed van dit wetsvoorstel op het intentioneel meerouderschap.

Inleiding

De Staats Commissie Herijking Ouderschap (SHO) deed uitgebreid onderzoek naar de huidige gezinsconstructies waaronder het intentioneel meerouderschap. De SHO is bij het geven van haar advies altijd uitgegaan van het belang van het kind en van de 7 kerndoelen van goed ouderschap. De SHO is gekomen met 68 aanbevelingen.

De SHO gaf aan dat de ouderlijke verantwoordelijkheid naast de genetische band net zo goed kan zijn geborgd door de intentie van betrokkenheid dus de bewuste keuze voor opvoed- en verzorgingsverantwoordelijkheid. Meerouderschap en -gezag moet volgens de SHO mogelijk worden voor maximaal 4 personen, die een aanwijsbare band (met onder andere een daadwerkelijke opvoedende rol) met het kind hebben wonend in maximaal 2 huizen. De SHO signaleerde dat de stabiele opvoedsituatie van kinderen binnen zo'n intentionele meeroudergezinnen gevaar loopt omdat er ongelijkheid is tussen de ouders. De SHO gaf de oplossing; pas de wet aan en kom tot een volwaardige meerouderschapsregeling¹.

2

Het kabinet volgt de aanbevelingen niet op. Het kabinet heeft het juridisch ouderschap ongemoeid gelaten en uitsluitend wet- en regelgeving op het gebied van het gezag beperkt tot een surrogaat gezag; het deelgezag.

Een volwaardige meerouderschapsregeling blijft nodig. Totdat die er is moeten ouders de mogelijkheid krijgen om in een deelgezagovereenkomst de beperkingen van het deelgezag op te heffen.

Wat is een Intentioneel Meeroudergezin ?

Bij het praten over een volwaardige meerouderschapsregeling is er vaak onduidelijkheid over welke gezinnen we het nu feitelijk hebben. Wanneer is er eigenlijk sprake van een intentioneel meerouderschap c.q. meeroudergezin? Er is sprake van een intentioneel meerouderschap indien:

- 3 of 4 personen;
- de intentie hebben om samen;
- vanaf de geboorte van de kinderen;
- biologisch eigen kinderen op te voeden terwijl;
- zij niet wonen in één huis maar in 2 huizen.

Deze gezinnen komen steeds vaker voor; personen die dreigen hun kinderwens niet te kunnen vervullen zoeken naar creatieve oplossingen en zij vinden die in het intentioneel meerouderschap. Dan gaat het dus om:

- een vrouw (vaak 35+) zonder partner die besluit om met een homo of heterostel (waarbij de vrouw onvruchtbaar is) in een co-ouderschap kinderen op te voeden. De kinderen krijgen dan feitelijk 3 ouders;
- een man zonder partner die besluit met twee lesbische vrouwen (die een spermadonor nodig hebben) in een co-ouderschap kinderen op te voeden. De kinderen krijgen dan feitelijk 3 ouders;
- twee mannen die besluiten met twee lesbische vrouwen (die een spermadonor nodig hebben) in een co-ouderschap kinderen op te voeden. De kinderen krijgen dan feitelijk 4 ouders.

Intentioneel Meerouderschapsovereenkomst

Voorafgaand aan de conceptie leggen de toekomstige ouders de fundering voor de opvoeding:

- waar gaan ze wonen;
- mogen ze verhuizen;
- hoe beslissen ze samen dingen (inclusief geschillenregeling en evaluatie);
- hoe delen/ dragen ze de kosten;
- wat doen ze met vaccineren;
- welk schoolsysteem heeft de voorkeur;
- wat doen we als stellen uit elkaar gaan (een scheidingsplan) en er mogelijk nieuwe partner komen of er ouders overlijden.

Meerouderschap leidt niet tot meer conflicten

De ouders maken deze afspraken over hoe zij het meerouderschap gaan uitvoeren onder mijn begeleiding. Pas als de ouders weten wat de opties, mogelijkheden en consequenties van bepaalde afspraken zijn, wordt hetgeen de ouders beogen vertaald in schriftelijk afspraken. Deze worden opgenomen in een *Intentionele Meerouderschapsovereenkomst*. De ouders tekenen deze overeenkomst pas als ik weet dat zij volledig achter de afspraken staan. Ik neem daarin mijn verantwoordelijkheid en onderteken deze overeenkomst daarom ook. Omdat er goede afspraken zijn gemaakt is er duidelijkheid en zijn er juist weinig conflicten. Bij een in de wet verankerd meerouderschap zoals de SHO deze voor ogen had, is de kans klein op een vechtscheiding/ complexe scheiding/conflictscheiding. Dit komt omdat (1) veel opvoedkwesties al voor de zwangerschap zijn bepaald, (2) de betrokkenen het welzijn van hun meeroudergezin en hun kinderen voor ogen hebben en (3) het meerouderschap kan worden beëindigd.

De in de Memorie van Toelichting op pagina 5 geuite vrees dat ouderschapsrechten voor meer dan twee personen leiden tot meer conflicten wordt niet door wetenschappelijk onderzoek ondersteund. Het is vaak een onderbuikgevoel dat wordt geuit door mensen die weinig van doen hebben met het begeleiden van toekomstige ouders bij het tot stand komen van hun meeroudergezin. Zo is het aantal familierechtadvocaten die ooit een intentionele meerouderschapsovereenkomst heeft opgesteld op één hand te tellen. Bij meerouderschap gaat het om ouders die niet voor elkaar als partners kiezen maar die afspraken maken om samen kinderen te krijgen en op te voeden. Als twee ouders na een huwelijk of samenleving besluiten om uit elkaar te gaan dan gaat dit vaak gepaard met veel wantrouwen, verdriet en pijn. Ouders zijn dan meer gericht op hun eigen emoties en kunnen vaak minder aandacht geven aan de opvoeding. Zij moeten dan hun partnerrelatie omzetten in enkel een ouderrelatie. Dit lukt niet altijd. Omdat sommige ouders dan gefocust blijven op hun ex-partnerschap (teleurstelling, woede, wellicht bedrog) en niet op hun gezamenlijk ouderschap draagt dit bij aan de escalatie aan het einde van de relatie (vechtscheiding). Zij moeten hun focus verleggen. Deze strijdende ouders moeten verantwoordelijkheid nemen en inzien dat ze zich moeten richten op hun gezamenlijk belang als ouder, namelijk het welzijn van het kind (Conclusie Ombudsman 2012). De betrokkenen bij het meeroudersgezin kennen deze ex-partnerproblematiek niet. Het kan natuurlijk zo zijn dat binnen 1 ouderpaar er een scheiding komt; maar dan oefenen juist de andere betrokkenen, met een beroep op de gemaakte afspraken, een de-escalerende

werking uit. Wat in het belang van het kind is wordt ook minder vertroebeld door ex-partnerschapsfrustraties.

Ongelijkheid tussen ouders schadelijk voor kinderen

Machtsongelijkheid tussen de ouders leidt tot meer conflicten. Door machtsongelijkheid zijn die conflicten ook moeilijker, bijvoorbeeld met behulp van mediation, op te lossen. In 2009 heeft de wetgever met de *Wet bevordering voorgezet ouderschap en zorgvuldige scheiding* voorkomen dat er machtsongelijkheid is tussen 2 ouders. In die wet is het uitgangspunt van gelijkwaardig ouderschap verankerd. Door die wet blijven vaker de 2 ouders in het leven van het kind na de scheiding en is de stabiliteit in de opvoedsituatie van het kind aanwezig.

Maar bij een meerouderschapconstructie zijn er (maximaal) 4 ouders terwijl slechts gelijkwaardigheid geldt voor 2 ouders. Door de beperking van de wet zijn er ongelijke posities van de ouders binnen een meeroudergezin; maximaal 2 personen kunnen gezagdrager zijn. Alleen gezagdragers kunnen de opvoedbeslissingen nemen. De intentionele/ sociale ouders hebben die bevoegdheid niet. Hetgeen zij overeenkomen in de intentionele meerouderschapsovereenkomst geldt alleen in hun onderlinge verhouding.

De twee gezagdragers bepalen de opvoedroute; zij zitten vóór in de auto. De andere ouder(s) kunnen op de achterbank meerijden waarbij deze achterbank ouders (intentionele/ sociale ouders) afhankelijk zijn van:

- de wil van professionals om hen als ouder te accepteren en
- de bereidheid van de gezagdragers om toe te staan dat de intentioneel ouders ook opvoeder zijn.

In de praktijk levert dat problemen op waarbij het voorkomt dat intentionele ouders geen beslissingen kunnen nemen (bij schoolbesluiten, medische beslissingen, behuizingen) en waarbij in extremere gevallen intentionele ouders zelfs bijna geen contact meer hebben met de kinderen. Het kind kan door de ongelijke posities van de ouders niet rekenen op bescherming van zijn familie.

Staatscommissie: opheffen ongelijkheid ouders nodig

De stabiele opvoedsituatie van kinderen binnen intentionele meeroudergezinnen loopt volgens de SHO gevaar omdat er ongelijkheid is tussen ouders (vóór- en achterbank ouders). De SHO heeft aangegeven (december 2016) dat het kind gebaat is bij:

- 1) een stabiele opvoedingssituatie en
- 2) bij juridische bescherming van de feitelijke gezinssituatie waarin tot vier personen als volwaardig ouders betrokken zijn bij de opvoeding en verzorging.

De Staatscommissie beveelt in het belang van het kind aan om de ongelijkheid tussen de ouders op te heffen door het genetisch ouderschap wettelijk gelijk te stellen met het intentioneel ouderschap; volwaardig meerouderschap en meerpersoonsgezag (voor maximaal 4 ouders). In feite dus, in het belang van het kind, een uitbreiding van de in 2009 gecreëerde gelijkheid van 2 ouders naar 4 ouders. Terwijl dezelfde argumenten als in 2009 maken dat dit nodig is, maakt het kabinet een geheel andere keuze. Dit is een gemiste kans die nadelig is voor alle kinderen die leven of in de toekomst geboren worden in een meeroudergezin.

Ik vind dat gelijkheid leidend moet zijn dus volwaardig gezag voor de ouders binnen een meerouderschapgezin.

Nadelen deelgezag

Het kabinet wil niet aan een volwaardige meerouderschapregeling en komt met een onvoldoende werkbaar politiek compromis. Het kabinet beperkt zich overigens tot het gezag en niet het juridisch ouderschap zodat de sociale ouders helemaal geen positie meer hebben als de kinderen 18 zijn geworden.

In juli 2019 introduceerde het kabinet het deelgezag. Direct was er al kritiek op dit surrogaatgezag. Deelgezag is juist geen gezag. Het wetsvoorstel blijkt nu nog slechter dan toen gedacht. De schadelijk ongelijke posities tussen de ouders wordt vergroot en gelegaliseerd; de stabiele opvoedsituatie loopt gevaar.

Het is bijvoorbeeld erg onhandig is dat de juridisch ouder zonder gezag nooit deelgezagdrager kan worden terwijl dit wel wenselijk kan zijn bijvoorbeeld als 2 lesbische vrouwen gezagdrager worden en de bekende donor het kind erkend maar dan geen deelgezag kan krijgen.

Wat zijn dan in het kort de nadelen van de deelgezag-regeling

1. Bij de dagelijkse beslissingenⁱⁱ (bedtijd, schermpjes-tijd, voeding, speelafspraken, standaard dokersbezoek etc) heeft alleen de gezagdrager een veto terwijl de gang naar de rechter er zelfs niet meer is.

Ik pleit voor het verankeren van de toegang tot de rechter voor alle ouders binnen een meeroudergezin ook als het gaat om dagelijkse beslissingen;

2. De deelgezagdrager mag geen belangrijke beslissingen nemenⁱⁱⁱ, maar krijgt alleen een informatie- en consultatierecht. Het gaat dan om schoolbeslissingen, financiële beslissingen, medische beslissingen, psychologische onderzoeken, sport, vaccinaties etc. (Deze twee rechten had de ouder zonder gezag binnen een meeroudergezin al op grond van de context artikel 8 EVRM te weten het recht op een ongestoord gezinsleven.) De deelgezagdrager mag dus geen opvoedbeslissingen nemen en deze is niet de wettelijke vertegenwoordiger van het kind. De deelgezagdrager is niet tekeningsbevoegd. De deelgezagdrager kan niet naar de rechter bij verhuizingen etc. De gezag-geschillenregeling (1:253a BW) is niet van toepassing omdat deelgezag geen gezag is^{iv}.

Ik pleit voor het verankeren van de toegang tot de rechter voor alle ouders binnen een meeroudergezin zeker als het gaat om belangrijke beslissingen. Het belang van het kind wordt geschaad als deze rechtsgang niet wordt geboden;

3. De deelgezagdrager vist achter het net als de gezagdragers gaan verhuizen. Het blokkaderecht is slechts een ordemaatregel die de verhuizing niet tegen kan houden maar die de verhuizing aanhoudt totdat er een omgangsregeling is vastgelegd. De deelgezagouder kan ook nu niet naar de rechter. Het *family life* zoals bedoeld in artikel 8 EVRM wordt losgelaten terwijl dat juist gewaarborgd moet worden voor het kind. De zorg – en opvoedtaken worden dan gereduceerd tot slechts een omgang. De meerouder zonder gezag heeft nu ook al recht op omgang op grond van 1:377a BW.

Het is ook niet wenselijk dat het blokkaderecht niet geldt bij scheiding van een gezagdrager en een deelgezagdrager. Bij een intentioneel meerouderschap is het namelijk regelmatig zo dat in ieder huishouden een gezagdrager aanwezig is. Als deze dan wonen met deelgezagouders dan kan het blokkaderecht nooit worden ingeroepen;

4. Bij overlijden van de ouder met gezag kan de opvoeding niet zonder meer worden voorgezet door de deelgezagdrager (er komt slechts een voorkeurspositie). Want wat gebeurt er als bij testament een voogd is aangewezen?;
5. Het deelgezag leidt mogelijk tot conflicten omdat het zorgvuldige meeroudertraject van de Staatscommissie wordt losgelaten. De SHO had immers voor ogen dat in de meerouderschapsovereenkomst een geschillen en evaluatie regeling werd overeengekomen.

De deelgezagouder zou in ieder geval naar de rechter moeten kunnen gaan en moeten kunnen meebeslissen over belangrijke zaken. Zelfs als het gaat om een kindbeschermingsmaatregel wordt de deelgezagouder niet betrokken^v. Het kind is er bij gebaat dat de ouders binnen een meerouderschapgezin goede afspraken maken en niet bij het legaliseren van de ongelijkheid van ouders.

Ik maak mij zorgen omdat het erop lijkt dat het belang van de kinderen moet wijken voor het streven van het kabinet om te voorkomen dat er meer rechtelijke procedures worden gevoerd en ter voorkoming van extra lasten (door ouderschapsverlof of kindgebonden budget) voor de overheid.

Het is merkwaardig dat het kabinet de toegang tot de rechter van de deelgezagdrager onmogelijk maakt en hun positie beperkt uitgaande van de enkele aanname dat meer gezagdragers binnen een meeroudergezin gaan leiden tot extra conflicten en meer procedures. Er is geen wetenschappelijk onderzoek waaruit dit blijkt.

Achterbank wordt caravan

Het deelgezag zoals voorgesteld maakt dat de sociale/ intentionele ouders niet langer op de achterbank van de auto mogen zitten. Door het deelgezag moeten zij plaatsnemen in de caravan. Dit houdt in dat zij niets te vertellen hebben en zij kunnen worden losgekoppeld. Zijn zij bijvoorbeeld tegen een verhuizing dan haal je bij hen toch gewoon het deelgezag weg. De caravan blijft dan achter en de kinderen komen dan alleen af en toe nog een nachtje logeren.

Aanvulling nodig; deelgezagovereenkomst

Om de continuïteit in de opvoedsituatie voor kinderen binnen een intentioneel meerouderschap-constructie te borgen is het nodig dat er, in afwachting van een volwaardige meerouderschapregeling, in het wetsvoorstel een aanvullend artikel wordt opgenomen om de nadelen weg te nemen.

Creëer een derde manier waarop het deelgezag tot stand komt. Eén ouder kan dan ook zelfstandig, binnen 3 maanden na de geboorte van het kind, deelgezag laten aantekenen in het gezagregister waarbij dan moet worden aangegeven of zij al dan niet een *deelgezagovereenkomst* zijn overeengekomen. In die overeenkomst kunnen de beperkende bepalingen van het deelgezag door partijen worden opgeheven zodat de ongelijke posities verdwijnen. Overigens zou het mogelijk gemaakt moeten worden om al voorafgaand aan de geboorte in het gezagregister de aantekening te maken^{vi}.

Evaluatie mogelijk door aantekening in gezagregister

Bijkomend voordeel is dat de evaluatie van de deelgezagregeling hierdoor mogelijk wordt omdat het aantal deelgezagovereenkomsten bepaalt hoe vaak mensen eigenlijk een volwaardige meerouderschapsregeling willen. Evaluatie zonder deze optie wordt moeilijk omdat de deelgezagouders niet de mogelijkheid krijgen om hun geschil voor te leggen aan de rechter.

Komen tot een deelgezagovereenkomst

Bij het maken van de deelgezagovereenkomst is het belangrijk dat ouders onderlinge gelijkheid ervaren, zodat keuzes in vrijheid gemaakt worden en alle informatie op tafel kan worden gelegd. Het is daarbij nodig dat de ouders door een professional worden begeleid zodat de rechten en plichten duidelijk zijn en de (toekomstige) ouders elkaar en hun wensen rond de opvoeding goed kunnen leren kennen.

De volgende onderwerpen moeten dan in de deelgezagovereenkomst in ieder geval worden behandeld:

- de verdeling van de zorg- en opvoedingstaken;
- de bepaling van de plaats waar het kind zal wonen (hoofdverblijf en sociale omgeving);
- afspraken over schoolkeuze, geloofsovertuiging, medische beslissingen;
- de verdeling van de kosten van de verzorging en opvoeding;
- de geslachtsnaam die het kind zal krijgen.
- hoe ontvangt het kind informatie over zijn/haar ontstaansgeschiedenis;
- een scheidingsplan (wat gebeurt er als partijen uit elkaar gaan)
- op welke manier er beslissingen worden genomen;
- hoe wordt omgegaan met verhuisplannen;
- hoe wordt omgegaan met het overlijden van een ouder;
- of eenzijdig kan worden gevraagd om beëindiging van het deelgezag;
- een geschillenregeling en een evaluatieregeling.
- op welke manier en door wie zij zijn begeleid bij het tot stand komen van de deelgezagovereenkomst. Indien bij een rechter naleving wordt gevraagd dan kan de rechter de zaak aanhouden totdat partijen met een professional de overeenkomst hebben opgesteld (indien een voor zover er geen professional bij betrokken is geweest) en/of hebben geëvalueerd en de handtekeningen onder de overeenkomst niet zijn gelegaliseerd.

Rechter en deelgezagovereenkomst

Indien één van de ouders binnen een meeroudergezin zich niet houdt aan de deelgezagovereenkomst dan kan bij de rechter om naleving en/of wijziging worden gevraagd.

Deze rechter kan dan (net als bij een ouderschapsplan) de zaak aanhouden:

- totdat partijen met een professional de overeenkomst hebben opgesteld (indien een voor zover er geen professional bij betrokken is geweest en er slechts een *keukentafel* document is opgemaakt) en/of hebben geëvalueerd en de handtekeningen onder de overeenkomst niet zijn gelegaliseerd.
- De rechter kan de zaak daarbij op voorhand verwijzen naar mediator of
- een parenting coördinator benoemen.

Deze drie opties maken dat de druk op de rechtelijke macht beperkt blijft. Als er goede afspraken zijn dan is dat een basis voor de toekomst.

Slotoverweging

Er komen in Nederland nu kinderen ter wereld in een gekozen meerouderschapconstructie. De kinderen groeien op in een liefdevolle situatie waarin, vanaf de geboorte, de zorg wordt gedeeld. Wetenschappelijk onderzoek wijst uit dat het goed gaat met de kinderen die opgroeien in LGBT-gezinnen.

Maar helaas zijn er nu natuurlijk ook meeroudergezinnen waar het stroever verloopt. Vaak komt dat omdat partijen op voorhand erop vertrouwen dat de verschillen, bijvoorbeeld ten aanzien van de verdeling van de zorg, wel zouden verdwijnen in de praktijk. Als dan blijkt dat dat niet zo is, kan het voorkomen dat partijen uiteindelijk naar de rechter toe moeten. Bijkomend probleem is dat, in de gehele juridische procedure, vaak de rechters, de Raad voor de Kinderbescherming en de overige hulpverleners uit gaan van de twee juridische personen met het gezag over het kind. Het komt voor dat de Raad enkel wil praten met de juridische ouders van het kind en niet met de tweede vader. Deze tweede vader wordt dan door de instanties, en soms ook door de rechtbank, gelabeld als stiefvader, die geen onderdeel uitmaakt van het kerngezin van het kind. Deze sociale vader heeft dan even weinig rechten (en plichten) als bijvoorbeeld een buurvrouw, oma of een oppas. Maar voor het kind is hij gewoon 1 van zijn 2 papa's.

Het doel van de aanbevelingen van de SHO is bescherming van de reeds bestaande en toekomstige kinderen geboren binnen meeroudergezinnen. Erkenning van de kinderen die opgroeien, nu al, in het meerouderschapgezin, leidt tot acceptatie en inclusiviteit. Alsdan wordt geborgd dat de kinderen contact houden, wat goed is voor hun ontwikkeling, met hun sociale ouder ook al heeft die de relatie met de biologische ouder verbroken. Daarbij wordt het alsdan mogelijk deze kinderen volwaardig te laten erven van hun sociale ouder.

Met klem dus een oproep aan de politieke partijen om de goed onderbouwde aanbevelingen van de SHO om te zetten in wetgeving. Voor een verbetering van de positie van kinderen en ouders binnen een intentioneel meerouderschap-constructie is meer nodig dan het wetsvoorstel deelgezag. De ouders binnen de intentioneel meerouderschap-constructies moeten gelijke posities krijgen; volwaardig meerouderschap. Nu komt er een slechte een deelgezagregeling tot 18 jaar. Daarna zijn de intentionele ouders zelfs niets meer van het kind terwijl zij dat zo graag anders zouden willen zien. Zij willen bijvoorbeeld hun erfenis kunnen nalaten (tegen het kindtarief) aan de kinderen. Maar ook kinderen willen op een later moment in hun leven als kinderen voor hun (dementerende) ouders kunnen zorgen en noodzakelijke beslissingen kunnen nemen. Nu zijn zij niet een eens belanghebbende in een procedure om mentorschap of bewind aan te vragen. De ouders zijn overigens ook niets meer als het deelgezag komt te vervallen voor het 18de levensjaar. Indien regulier gezag wegvalt blijft de ouder nog wel juridisch ouder maar de deelgezagouder verdwijnt in het grote niets.

Als een volwaardige meerouderschapregeling nu een brug te ver is, voer nu dan dus in ieder geval in dat partijen een deelgezagovereenkomst kunnen sluiten die zij kunnen aantekenen in het gezagregister. Partijen kunnen hierin de beperkingen die ontstaan door het deelgezag, opheffen. Door de aantekening in het register is een goede evaluatie van de deelgezagwet op termijn mogelijk.

De deelgezagregeling zonder deelgezagovereenkomst is een te kleine stap in de goede richting om te komen tot de gewenste volwaardige meerouderschaapsregeling. Op korte termijn moet er dan alsnog toegewerkt worden naar een volwaardige meerouderschaapsregeling zoals aanbevolen door de SHO onder nummer 35 en 41.

Ik dank u voor de aandacht!

Tot slot geef ik hierbij aan dat ik natuurlijk bereid ben om een toelichting te geven op dit schrijven.

Hoogachtend,

Nicoline Grijmans-Veenendaal

ⁱ Aanbevelingen 35 en 41 van het Staatsrapport Herijking Ouderschap (december 2016)

ⁱⁱ Pagina 10 en 25 van de Concept Memorie van Toelichting

ⁱⁱⁱ Pagina 11 en 26 van de Concept Memorie van Toelichting

^{iv} Pagina 11 van de Concept Memorie van Toelichting

^v Pagina 18 van de Concept Memorie van Toelichting

^{vi} A.J.M. Nuytinck, WPNR2008/6748, pag 249-251